

[Tyroll]

vundne princip, at alle former for sygehusbehandling er vederlagsfri, uanset om den foregår på kommunale, statslige eller private hospitaler. Venstresocialisterne og socialistisk folkeparti har derfor været tidligt ude med opfordringer til indenrigsministeren om at ændre sygehusloven, så det forhindres, at der oprettes betalingshospitaler. Disse partier ønsker ikke en »amerikanisering« af landets hospitalsvæsen, hvor de velbeslåede kan sikre sig den bedste hospitalsbehandling og måske dræne landets øvrige hospitaler for de mest erfarne lægekræfter.

Venstresocialisterne og socialistisk folkeparti ønsker ikke en situation, hvor der ses på den enkeltes tegnebog, før en påkrævet behandling iværksættes. Det kan på længere sigt komme til at betyde, at der er bestemte former for behandling, som man kun kan få, hvis man har tilstrækkeligt med penge til selv at betale.

Det er klart, at de læger m. fl., der står bag ideerne om private betalingshospitaler, har hentet inspiration fra udviklingen i Storbritannien, hvor fremkomsten af omfattende ventelister har medført oprettelse af talrige private betalingshospitaler med op til 7.000 senge i alt.

Forslagsstillerne finder det vigtigt, at afvisningen af betalingshospitaler følges op af en effektiv indsats til sikring af, at der ikke gennem hovedløs besparelses- og nedskæringspolitik på hospitalsvæsenet, en efterfølgende vækst i ventetider og fald i sygehusstandarden banes vej for en udvikling i sundhedssektoren, som vi heldigvis kun kender fra udlandet. Det ville betyde kolossale tilbageskridt, så der er i allerhøjeste grad grund til at advare imod den øjeblikkelige sundhedspolitik.

Indenrigsministeren har i ord vist vilje til at forhindre oprettelsen af betalingshospitaler, men tøver med at omsætte den i konkret handling trods gentagne opfordringer hertil. Der er ingen grund til at vente med et lovinitiativ, til det er lykkedes at starte det planlagte projekt fra arbejdsudvalget for Patienternes Hospital. Der er ingen grund til at give anledning til erstatningssager i forbindelse med den nødvendige ændring af sygehusloven. Derfor vil forslagsstillerne med dette lovforslag sikre, at loven ændres hurtigst muligt.

Glistrup (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks Nationalbank. (En nationalbankdirektør spares).

(Lovforslag nr. L 56).

Jeg skal i øvrigt henvide til lovforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager dette.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Anden behandling af:

Forslag til lov om udskrivningsprocenten for kalenderåret 1982 og om ændring af forskellige skattelove m. v. (Regulering af beløbsgrænser og forhøjelse af folkepensionsbidraget m. v.).

(Lovforslag nr. L 36. Fremsat 8/10 81. Første behandling 13/10 81. Betænkning 13/10 81).

Der var stillet 16 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Stavad (S):

Jeg skal tilkendegive socialdemokratiets stilling til de stillede ændringsforslag.

Fremskridtspartiet har stillet ændringsforslag, som vil betyde et provenutab på ca. 35 mia kr. i 1982 og langt større beløb i de kommende år. Forslagene er så urealistiske, at jeg mener, yderligere kommentarer burde være unødvendige.

Socialistisk folkeparti ønsker med sine ændringsforslag at forstærke progressionen. Problemet i vores skattelovgivning er imidlertid ikke, at progressionen er for svag, men at man gennem fradragsmulighederne får mulighed for helt legalt at nedbringe sin skattepligtige indkomst og dermed udvande den progression, vi tilsigter.